

4D ÒPTIC

dramatúrgia i direcció **Javier Daulte**

Ara Daulte en temporada a Barcelona. l'Espai Lliure acull **la nova creació del director argentí més ben tractat per la crítica i més ben rebut pel públic** del nostre país. Després de *Bésame mucho*, *¿Estás ahí?* i *Gore*, **4D Òptic**, un projecte amb actors catalans i tota la imaginació de Javier Daulte

Teatre Lliure de Montjuïc – espai lliure (del 13 de novembre al 14 de desembre)

4d òptic

dramatúrgia i direcció **javier daulte**

Traducció **Toni Casares** (en col·laboració amb els actors)

Escenografia i llums **Javier Daulte**

Vestuari **Marian Coromina**

Disseny de so **Raúl Lucea**

Fotografia **Pep Daudé**

Tema *Harta de ti*

Lletra **Carles Torregrosa** i **Javier Daulte**

música **Carles Torr**

Veü **Sandra Monclús**

Quim Dalmau	Max / Senillosa
Nies Jaume	Júlia / Celina
Núria Legarda	Alma / Esther
Sandra Monclús	Mònica De D'almessi / Gina
Nora Navas	Paulina / Angie
Carme Poll	Rina / Mariana
Jordi Rico	Andy / Ojeda
David Vert	Róber / Sordo

Ajudants de direcció **Adriana Roffi** i **Toni Casares**

Construcció **Xarli**

Vestiment làmpades **Jorgelina Rasmussen** i **Silvia Randisi**

i els equips del teatre lliure

Agraïments **Carlota Subirós, Txiqui Berraondo, Cristina Genebat, Marc Martínez, M.Lluïsa Mariñoso (Anatomia Patològica. Hospital del Mar), Diamond Cluster, Panreac Química S.A., ALCO (Subministraments per a laboratori), Eva Franco, Mireia Sola, Paqui Ruano, Javier Herber, René, Federico Buso, Agustín Daulte, Héctor Díaz, Sílvia Nanclares, Jazim Sullivan, Dorotea, Montse Soldevila i Maria Alberta Borràs**

Coproducció **Cia. Família Alcovavsky, Sala Beckett i Teatre Lliure**

Amb la col·laboració de Temporada Alta 2003 (Festival Internacional de Teatre Girona/Salt)

Julia És a dir que la distància infinita que existeix conceptualment entre dues situacions paral·leles, s'ha reduït en aquest cas particular quasi a zero. Si no existís aquest quasi no existiríem nosaltres.

Paulina ¿Perquè?

Júlia El que fa possible l'existència d'un univers, és a dir l'existència de lleis coherents que sostinguin la materialitat de l'univers, té a veure amb el desplegament de la curvatura de l'univers. Un replegament complert anul·laria qualsevol conjunt de lleis físiques i, per tant, qualsevol possibilitat d'una existència material.

Paulina En un replegament complert podria haver-hi un altre tipus de lleis. Una física impensable o alguna cosa així.

Júlia On nosaltres no hi seríem inclosos. L'univers existeix en la mesura que les seves lleis permeten que hi hagi una intel·ligència capaç de preguntar-se per la seva existència.

Paulina I què hi ha en un univers completament plegat?

Júlia No hi ha lloc ni tan sols per la inexistència.

Fragment de l'escena 7 de *4D Òptic*, de Javier Daulte

Sinopsi de l'obra

Un grup de científics que treballa en un important laboratori, experimenta sobre una diversitat de protocols òptics. Si bé compten amb tecnologia punta, i tenen talent per al seu treball, no poden evitar que un greu accident es produeixi durant l'execució d'un dels experiments. Radiacions de nous elements químics encerten les pupil·les sense protecció del germà d'un dels científics, un disminuït mental.

En un primer moment l'accident no sembla implicar cap conseqüència. Però l'espectador aviat descobreix que alguna cosa estranya està succeïnt: apareixen

personatges que només poden ser vistos per la víctima de l'accident. Allò que podria semblar una al·lucinació o un somni, no triga en revelar-se com un fenomen completament extraordinari: s'ha produït un forat entre una dimensió, la del laboratori, i una altra, nova i desconeguda, allò que els científics anomenen Realitat Alternativa.

Allà, en aquesta Realitat Alternativa es desenvolupa una altra trama, paral·lela a la del laboratori. Trama que va desplegant-se poc a poc tan davant els espectadors com davant el grup de científics. En aquesta nova realitat ens trobem en una luxosa i decadent mansió on s'ha de celebrar un exclusiu concert d'una cantant pop melòdica anomenada Gina. Un grup de mafiosos s'ha infiltrat en l'organització del concert amb la finalitat d'assassinar a l'artista enmig del recital.

Per la seva banda, al laboratori, els científics, apel·lant a totes les teories de la física conegudes dedueixen ràpidament que aquest fenomen de doble realitat amenaça de col·lapsar l'univers en una inimaginable *megapsicosis*. I per descomptat, es disposen a evitar un desastre d'aquestes dimensions.

Javier Daulte

Buenos Aires, 1963

Dramaturg, director i guionista

Pel seu treball, en gran part estrenat i publicat, ha rebut, entre d'altres, el *Royal Shakespeare Festival of New York Award*, *Primer Premi de la Ciudad Autónoma de Buenos Aires*, *Premi Fondo Nacional de las Artes*, *Premi ACE – Asociación de Cronistas del Espectáculo - (quatre vegades)*, *Premi CELCIT*, *Premi María Guerrero (en dues oportunitats)*, *Premi Martín Fierro*, *Premi Broadcasting*, *Premi Teatro del Mundo*, *Premi Clarín*. Ha participat en festivals internacionals: Shizuoka (Japó), Avignon (França), Festival de Buenos Aires (Argentina), Sitges, Grec i Otoño de Madrid (Espanya), Manizales (Colòmbia), Caracas (Veneçuela), Londrina (Brasil), Fronteras (Londres), *Mettre en Scène* (França). Entre les seves estrenes cal destacar *Criminal* (1996), *Martha Stutz* (1997), *Casino* (1998), *Faros de Color* (1999), *Gore* (2000), *Fuera de Cuadro* (2001), *La Escala Humana* (2001), *Intimidación* de Hanif Kureishi, en versió escènica de Gabriela Izcovich (2001), *Demóstenes Estomba* (2002), *Bésame Mucho* (2002) i *El Vuelo del Dragón* (2002). Actualment prepara la seva darrera creació, *¿Estás ahí?* a estrenar-se en febrer de 2004 en el Teatro Nacional Cervantes de Buenos Aires.

Ha estat membre del ja desaparegut grup Caraja – ji. També exerceix com a docent d'actuació i dramaturgia.

